

اگر صندوق رأی نباشد

شاید بتوان گفت بزرگ‌ترین و مهم‌ترین کاری که حضرت امام خمینی رحمه‌الله‌علیه انجام دادند، «بنای یک نظم مدنی - سیاسی بر اساس عقلانیت اسلامی بود.» (۱۳۹۳/۰۳/۱۴) این نظم مدنی- سیاسی دو پایه‌ی اساسی دارد: یکی سپردن کار کشور به مردم از طریق مردم‌سالاری و انتخابات، و دیگری انطباق کارها بر مبنای شریعت اسلامی. (۱۳۹۳/۰۳/۱۴) به‌همین علت «امام از اول اعلام کرد که مردم باید نظر بدهند؛ چه در اصل انتخاب جمهوری اسلامی، چه در تدوین قانون اساسی، چه در پذیرش آن قانونی که در مجلس خبرگان تصویب شده بود، چه در انتخاب رئیس‌جمهور، چه در انتخاب مجلس.» (۱۳۸۹/۱۱/۱۵) به همین جهت، «صندوق‌های رأی» در نظام جمهوری اسلامی همیشه اهمیت داشته است. اما پاسخ به اینکه چه عواملی موجب اهمیت این موضوع در نزد بنیانگذار فقید انقلاب می‌شود را در سه مؤلفه‌ی زیرمی‌توان یافت:

۱. افزایش اعتبار الگوی مردم‌سالاری دینی: برای جنگ اسلام ناب در مقابل اسلام‌های تقلبی، افزایش اعتبار الگوی سیاسی اسلام ناب می‌تواند تقلبی بودن برداشته‌های معارض از اسلام را برای افکار عمومی جهان برملا کند. این روزها سه مدل از اسلام سیاسی در منطقه و جهان تلاش می‌کنند تا خود را به عنوان الگوی مطلوب ارائه دهند: اسلام تکفیری، اسلام سکولار و اسلام عقلانی (که معرف آن مردم‌سالاری دینی ایران است). اسلام تکفیری فاقد هرگونه عقلانیتی است و توجهی به خواست و رأی مردم در انتخاب حاکمان و به تبع آن فعالیت‌ها و اقدامات کشوری ندارد. اسلام سکولار نیز توجهی به مبانی شریعت اسلامی برای انجام کارها ندارد. اردوغان در روزهای انقلاب مصر، در اظهارنظری پرحاشیه حتی به انقلابیون آن کشور پیشنهاد کرده بود که قانون اساسی خود را مانند ترکیه بر مبنای سکولاریسم بنویسند و حکومتی سکولار تشکیل بدهند. اما همان ایام، یکی از متفکرین غربی اظهارنظری کرد که بعدها رهبر انقلاب نیز در سخنرانی خود به آن اشاره کردند. از نظر او، «اگر مسلمانان از دو چیز آگاه شوند همه‌ی تابوهای غرب در هم خواهد شکست: یکی قانون اساسی جمهوری اسلامی است که نشان‌دهنده‌ی هم مردمی‌بودن حکومت است و هم دینی بودن آن، و دیگری کارنامه‌ی موفقیت‌های علمی و اقتصادی و سیاسی و نظامی جمهوری اسلامی.» (۱۳۸۹/۱۱/۱۵)

۲. دمیدن یک نفس تازه به ملت: از طریق انتخابات، مردم مبتنی بر دغدغه‌ها و مطالبات خود رأی می‌دهند و در نتیجه‌ی آن، دولت‌ها با

رویکردها و سلائق مختلف روی کار می‌آیند. «در طول این سال‌های متمادی، دولت‌های گوناگون و ذائقه‌های سیاسی گوناگون بر سر کار آمدند، چه در مجلس با سلائق سیاسی مختلف، چه در قوه‌ی مجریه بعضی‌ها حتی با اصول نظام زاویه هم داشتند؛ لیکن ظرفیت عظیم نظام، بدون اینکه ناشکیبائی نشان بدهد، توانسته است همه‌ی این مسائل را از سر بگذراند؛ توانسته است همه‌ی این مشکلات را در خود حل و هضم کند؛ به خاطر حضور مردم.» (۱۳۹۰/۰۷/۲۰)

۳. تأمین امنیت کشور: تأمین امنیت مردم یکی از وظایف اصلی حکومت‌ها و از نیازهای مهم جامعه برای زندگی مردم است. به هر میزان که مشارکت مردمی در انتخابات بالاتر باشد، دست‌اندازی و دخالت بیگانگان در امور داخلی کشورها نیز کمتر خواهد شد، چرا که می‌دانند این نظام سیاسی از پشتوانه‌ی مردمی بالایی برخوردار است و طبعاً برای حل چالش‌ها و مشکلاتی که دشمن خارجی ایجاد می‌کند استحکام جامعه قوی‌تر خواهد شد. به‌عنوان مثال درست چند روز مانده به انتخابات ریاست‌جمهوری ۸۸، دولت آمریکا که ناامید از برگزاری یک انتخابات سرد در ایران شده بود و خود را منفعل می‌دید، نامه‌ای به رهبر انقلاب نوشت و در آن به‌صراحت اعلام کرد که هیچ موضوعی در منطقه‌ی غرب آسیا بدون حضور ایران حل نخواهد شد. آنها به خوبی متوجه اقتدار ایران در عرصه‌ی بین‌المللی شده بودند.

همه‌چیز تا روز ۲۲ خردادماه ۸۸ به‌خوبی پیش رفت. ۴۰ میلیون ایرانی در انتخابات شرکت کردند و بالاترین سطح میزان مشارکت در جهان را به خود اختصاص دادند. صندوق رأی عامل ابهت جمهوری اسلامی شده بود تا اینکه یک حادثه، ورق ماجرا را برگرداند. عده‌ای به نتیجه‌ی برآمده از انتخابات و «صندوق‌های رأی» احترام نگذاشتند و علیه آن دست به آشوب زدند. کشور دچار «ناامنی» شد و دشمنان امیدوار، از همین‌جا بود که دستور تحریم‌های جدید و به‌اصطلاح خودشان «فلج‌کننده» علیه ایران توسط آمریکا صادر شد. ناامنی، امیدوارشدن دشمن و در نتیجه اعمال تحریم‌های جدید، به‌دلیل عدم احترام فتنه‌گران به «صندوق رأی» بود. از همین‌جا می‌توان جواب این سؤال را داد که چرا حتی آن کسانی که «نظام» یا «رهبری» را قبول ندارند هم باید در انتخابات شرکت کنند؟ برای اینکه شرکت در انتخابات متضمن امنیت کشور است. «آن کسانی که ممکن است نسبت به نظام جمهوری اسلامی هم حتی مسئله داشته باشند، نسبت به امنیت کشور که دیگر مسئله ندارند، نسبت به اقتدار کشور که دیگر مسئله ندارند. خب، امروز این نظام، امنیت کشور را حفظ کرده است، پیشرفت کشور را تسریع

کرده است، به این ملت عزت داده است؛ اینها که دیگر قابل انکار نیست، اینها را که دوست دارند؛ [پس] وارد این میدان بشوند برای عزت بخشیدن به ایران و ایرانی، برای استمرار امنیت ملی.» (۱۳۹۴/۱۰/۳۰) از همین‌روی، در طول سال‌های بعد از انقلاب اسلامی، بیش از ۳۰ انتخابات برگزار شده و مردم به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم، همه مسئولین کشور را انتخاب کرده‌اند. با این توضیحات قابل تصور است که اگر صندوق‌های رأی نباشند، یا باشند و عده‌ای به آن احترام نگذارند (آن‌چنان‌که در فتنه‌ی ۸۸ اتفاق افتاد)، چه بلایی بر سر کشور خواهد آمد؟

سرمقاله‌ی نشریه خط حزب‌الله (شماره‌ی هفدهم)